

Kedves végzős Diákok!

Rendkívüli helyzetben, rendhagyó módon intézem hozzátok „elbocsátó szép üzenetem”.

Iskolánk történetében nem volt még ilyen, és remélem nem is lesz több, hogy nem tudunk ballagást tartani. Mikor szalagavatói beszédemben felvázoltam az elköszönés fázisait, nem gondoltam volna, hogy az élet megfoszt benneteket, bennünket az utolsó középiskolai órák, a szerenád, a ballagás, a méltó elköszönés életre szóló élményeitől. A mai napon csak remélni tudom, hogy talán a bankettre sor kerülhet majd valamikor a nyáron.

Bár idén nem tanítottam egyetlen végzős osztályban sem, mégis – jelen pillanatban is – itt cikáznak előttem oly megszokott, ismerős arcaitok.

Jelen helyzetben csak virtuális tarisznyát tudok adni, és abba beletenni ünnepi gondolataim.

2020. ápr. 30-a ünnepség nélkül is ünnepi pillanat. Azért ragadtam klaviatúrát, és írom le elköszönésem Tőletek, mert nem hagyhatjuk, hogy összemosódjon a munka és az ünnep. A pillanat azért ünnepi, mert felnőttként bocsátunk útra Benneteket, akik nálunk nőttek fel.

Az elmúlt hetekben különösen nagyot nőttünk. Ha szabad kérnem, a mai ballagás tervezett időpontjában 16:00 órakor szóljon a taps az iskolának, aki egy hétvége alatt átállt a digitális oktatásra!

Szóljon a taps a végzős Diákoknak, akik jöttetek velünk, eljutottunk idáig és készen álltok a vizsgára!

Szóljon a taps azoknak a Pedagógusoknak, akik a veszélyhelyzetben is vállalják, vállaljuk, hogy megszervezzük és végig visszük vizsgáitokat.

Tisztelet és elismerés a bátraknak!

Az elmúlt hetekben az iskola többet nevelt az életre és a jövőre valamennyiünket, mint a mögöttünk hagyott 3-4 év összesen. Miért is? Mert feltaláltuk magunkat, kooperáltunk, rugalmasan reagáltunk, együtt tapostunk ki korábban járatlan és ismeretlen új ösvényeket, megtanultuk a komplexitást, szövevényes rendszerek átlátásának képességét. Valódi felkészítés volt ez a munka világára, rengeteg hozzáadott értékkel.

Keretezzük át a jelen nehéz helyzetet, és lássuk meg benne azt, ami olyan képességekkel vértezett fel bennünket, amely igazán a jövőbe vezet.

Ezen gondolatok jegyében kívánok sikeres vizsgákat! Olyan eredményekkel, amit szeretnétek, és egy sikeres szép életutat, amelyet álmodtok.

A végzősök utolsó tanítási napján a legnagyobb bizalommal írom, hogy nem búcsúzunk, csak elköszönünk.

„A búcsú sosem jó, de a barátok nem örökre búcsúznak, csak elköszönnek arra az időre, amíg újból találkoznak.” (Stalter Judit)

Szívből kívánom, a boldog újbóli találkozások hosszú sorát!

Jó erőt, egészséget kívánva, szeretettel üdvözöl Benneteket:

Eveli Péter igazgató

Kelt: Veszprém, 2020. április 29.